

Vergaderjaar 1993–1994 Nr. 234

23 581**Overeenkomst inzake luchtdiensten tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Venezuela, met Bijlage; Caracas, juli 1993****Nr. 1****BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN**

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 12 januari 1994

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 13 januari 1994.

De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens een van beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 12 februari 1994.

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet,¹ de Raad van State gehoord, heb ik de eer U hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen de op 1 juli 1993 te Caracas tot stand gekomen Overeenkomst inzake luchtdiensten tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Venezuela, met Bijlage (Trb. 1993,120).²

Een toelichtende nota bij het verdrag treft U eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
P. H. Kooijmans

¹ Art. 91,(1), add.art.XXI, (1)(a) G.W. en art.61,(3), G.W. 1972.

² Ter inzage gelegd bij de afdeling Parlementaire Documentatie.

S-IZ

TOELICHTENDE NOTA

Het voorliggende verdrag zal voor wat betreft Nederland in de plaats treden van de op 26 oktober 1954 te Caracas tot stand gekomen notawisseling tussen de Nederlandse en de Venezolaanse regering houdende een verdrag inzake luchtdiensten (Trb.1954, 183).

Het verdrag van 1954 gold aanvankelijk ook voor de Nederlandse Antillen en Aruba. Ten behoeve van Aruba werd op 8 september/21 oktober 1987 bij notawisseling een nieuw luchtvaartverdrag gesloten (Trb. 1987, 198), dat inmiddels in werking is getreden. Mede tegen deze achtergrond achtten Nederland en Venezuela het wenselijk ook hun relatie te actualiseren, hetgeen geeft geresulteerd in onderhavig verdrag. Eveneens op 1 juli 1993 kwam bij briefwisseling te Caracas tot stand een verdrag tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van de Republiek Venezuela inzake luchtdiensten tussen en via de Nederlandse Antillen en de Republiek Venezuela.

De aanwijzing aan iedere zijde van één luchtvaartmaatschappij voor de uitoefening van de uitgewisselde verkeersrechten geschiedt, zoals internationaal gebruikelijk is, door de Overeenkomstsluitende Partijen (artikel 3). Aangezien het in de praktijk de luchtvaartautoriteiten zijn die toezicht houden op het gebruik van de verleende rechten, krijgen zij op grond van het verdrag de bevoegdheid om de verleende vergunning in te trekken of op te schorten.

Het verdrag bevat verder de gebruikelijke bepalingen ten aanzien van onder meer de tarieven die de onderscheiden maatschappijen in de markt kunnen leggen (artikel 6) en van de mogelijkheid voor de maatschappijen om op het grondgebied van het andere land verdiende gelden naar het eigen land over te maken (artikel 10). Voorts is een artikel opgenomen ter waarborg van de vliegveiligheid (artikel 13) en een bepaling die de procedure vaststelt voor de regeling van mogelijke geschillen (artikel 15).

De bijlage omschrijft de routes die de onderscheiden luchtvaartmaatschappijen kunnen vliegen en de verkeersrechten die zij daarbij mogen uitoefenen. Een belangrijke bepaling in dit verband is dat voor de luchtvaartmaatschappijen geen beperkingen zullen gelden ten aanzien van de te gebruiken vliegtuigtypen en aan te bieden capaciteit.

De bijlage is gelet op zijn inhoud aan te merken als zijnde van uitvoerende aard. Verdragen tot wijziging van de bijlage worden derhalve beschouwd als uitvoeringsverdragen in de zin van artikel 62, eerste lid, onder b, van de Grondwet naar de tekst van 1972 die geen parlementaire goedkeuring behoeven, tenzij het parlement zich thans het recht tot goedkeuring voorbehoudt.

Het verdrag zal voor wat het Koninkrijk betreft alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Maij-Weggen

De Minister van Buitenlandse Zaken,
P. H. Kooijmans